

2021 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Varhoven kasatsionen sad (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowany przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad / TOTO SpA – Costruzioni Generali, Vianini Lavori SpA

(Byla C-581/20) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 – 1 straipsnio 1 dalis – Civilinės ir komercinės bylos – 35 straipsnis – Laikinosios priemonės, įskaitant apsaugos priemones – Ieškinys, pagrįstas viešosios valdžios institucijos ir dviejų pagal privatinę teisę įsteigtų bendrovių sudaryta viešojo greitkelio statybos darbų sutartimi – Prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones, susijęs su toje sutartyje numatytais netesybomis ir garantijomis – Sprendimas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, kurį jau priėmė byla iš esmės nagrinėjantis teismas)

(2021/C 490/13)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Varhoven kasatsionen sad (Bulgarija)

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowany przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad

Atsakovės: TOTO SpA – Costruzioni Generali, Vianini Lavori SpA

Rezoliucinė dalis

1. 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad valstybės narės teisme pagal bendrosios teisės normas pareikštas ir nagrinėjamas ieškinys dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, susijęs su netesybomis vykdant viešojo greitkelio statybos darbų sutartį, sudarytą taikant viešojo pirkimo procedūrą, kurią vykdžiusi perkančioji organizacija yra viešosios valdžios institucija, patenka į sąvoką „civilinės ir komercinės bylos“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.
2. Reglamento Nr. 1215/2012 35 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad valstybės narės teismas, kuriam pateiktas prašymas taikyti laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, neprivalo pareikšti, kad neturi jurisdikcijos, kai kitos valstybės narės teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, jau priėmė sprendimą dėl bylos tarp tų pačių šalių pateikto prašymo dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu.
3. Reglamento Nr. 1215/2012 35 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad prašymas taikyti laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į valstybės narės, kurioje yra teismas, į kurį kreiptasi, teisę, ir pagal ją nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos neleidžiama pareikšti ieškinio dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, susijusio su ieškiniu dėl piniginio reikalavimo valstybei ar viešosios valdžios institucijai.

⁽¹⁾ OL C 28, 2021 1 25.